Dansk
Engelsk
Fransk
Italiensk
Portugisisk

CSJOURNAL

Sankt Joseph Søstrene af Chambéry
November – December • År 2025 - nr. 6

GENERALRÅDET

FÆRRE I ANTAL, MERE HJERTELIGHED

Sr. Maria Cristina Gavazzi, CSJ

Generalrådet

"Væk verden" og "vend tilbage til hjertet": to stærke billeder, som Pave Leo XIV gav til ordensfolk - kvinder og mænd - under jubelåret for ordensfolk, og som i dag genlyder som en overskrift for livet.

For sr. Simona Brambilla (præfekt for Dikasteriet for gudviet liv og apostolisk liv) er ordenslivet et kald til at bevare håbet, dyrke synodalitet og forny karismer. Det mest talende tegn, som ordenslivet kan give verden, er at "vække verden". Verbet "vække" minder om indstillingen hos den, der hjælper andre med at genvinde deres sanser. Det er et udtryk for omsorg,

OVERSIGT

Generalrådet

Færre i antal, mere hjertelighed — FORSIDE

JPIC

USA: COP30 – »Folkets COP« — 3

Brasilien: Sankt Joseph Søstre ved COP30: sammen om at forsvare livet og vores fælles hjem — 5

IFC

IFC: Håndbog i økonomiske procedure: en forpligtelse i en missionsdrevet organisation — 7

Nye Helgener — 8

PROVINS/REGION/MISSION

Brasilien: Stemmer fra Amazonas ved "Folkets Topmøde": en transformerende oplevelse — 9

Brasilien: Hvilke håb og udfordringer tog Sankt Joseph Søstrene med sig fra COP30? — 10

Frankrig: En workshop om blomsterkunst: frø af fred og håb — 12

Indien: Vores pilgrimsrejse i Frankrig – en indre rejse — 13

Tanmaya: 70 år stærk og en god gerning: Sankt Joseph-skolens første bloddonationskampagne — 15

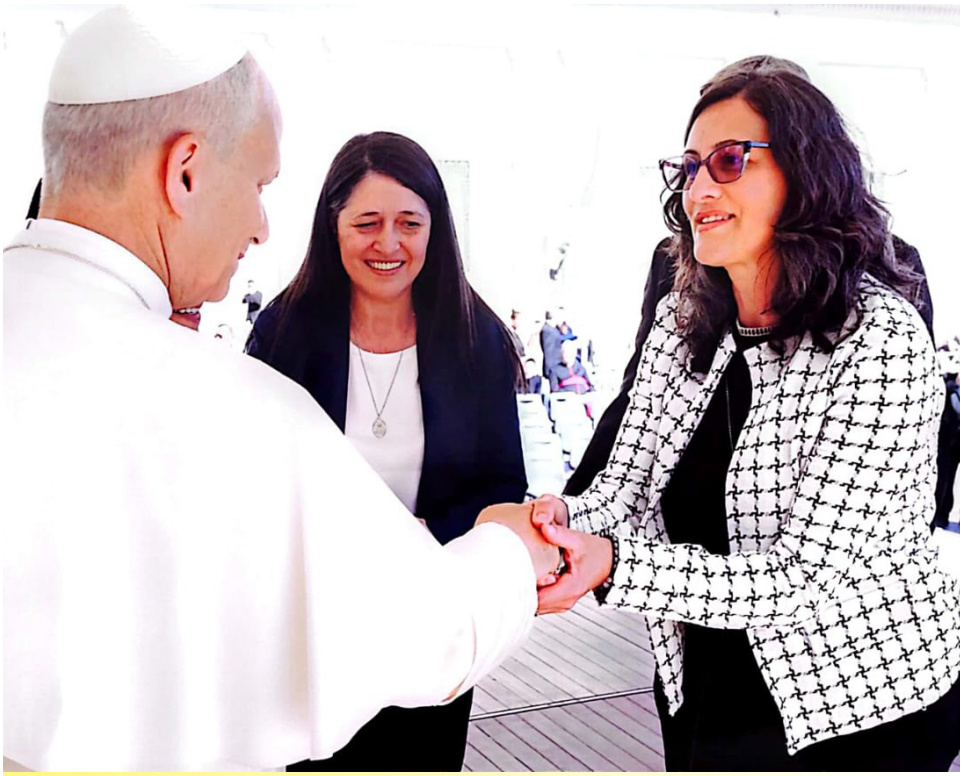

Sr. Rosane Steffenon hilser på Pave Leo

for den, der arbejder for, at menneskets sanser åbner sig, genaktiveres og frigør sig fra det, der kan lukke dem ned eller bedøve dem.

”Tilbage til hjertet” er stedet, hvor man kan genopdage den gnist, der satte gang i en kongregations historie med en specifik mission, der ikke slutter, og som er betroet os i dag. Et tegn, som ordenslivet er kaldet til at give, er dybtgående opmærksomhed, aktiv og ydmyg lytning, der ved, hvordan man hører hvisken, der ved, hvordan man fanger de dybeste ønsker, der findes i et menneskes hjerte, og tilbyder et sikkert rum, så alt dette kan artikuleres og udtrykkes.

I sin prædiken under messen for ordensfolk gav Pave Leo os også billedet af træet, der fylder verden med ilt. Det er vigtigt, at der i ordenslivet skabes rum og veje til at dyrke både træets rødder og skud. Alt dette kan hjælpe med at identificere og pleje rødderne, så de kan vokse sig dybere ned i den sunde jord af karisme og dermed være i stand til at understøtte træet i dag, så det kan få næring, interagere med omgivelserne og give liv til nye skud, der spreder ilt.

Pave Leo bad også ordensfolk om ikke at glemme synodaliteten. Synodalitet er nemlig en måde at være kirke på, som mærkes i hjertet og ånden og som kommer til udtryk i gestus, ord, tanker og den måde, man forholder sig til andre og til verden på. Synodal omvendelse begynder med at lytte, med at vide, at den anden har meget at lære mig, og at ånden kan tale gennem enhver. Ordenslivet har en rig tradition for synodalitet, som findes i dets DNA. I dag er det uundværligt at genopdage den, lade os smitte af evangeliet og vaccinere os mod al stivhed, arrogance eller misbrug af enhver skabnings værdighed.

Pave Leo tog udgangspunkt i Pave Frans’ ord og opfordrede os til ikke at basere vores håb på tal eller gerninger, men på Ham, som vi har sat vores lid til, og for hvem ”intet er umuligt”. En nuværende og fremtidig udfordring er at se de små ting, det reducerende, det skrøbelige i en ånd af visdom. Hjertets omvendelse til de små ting - opfattet som en velsignelse - kan befri ordenslivet fra en verdslig logik og gøre det til en profetisk tilstedeværelse, der er i stand til med følelse at erkende den ydmyge og majestætiske kraft i Guds kærlighed, som manifesterer sig i fattige, skrøbelige tegn, som et spædbarn i sin mors arme, som et hvedekorn, der dør for at bære frugt, som brød, der brydes for alles liv.

COP30 – »FOLKETS COP«

Sr. Barbara Bozak, CSJ

USA

COP30 - FN's klimakonference - der handlede om udfordringerne og de nødvendige reaktioner på klimakrisen, fandt sted den 10.-21. november 2025 i Belém, Brasilien. Det var betydningsfuldt, at Brasilien, som var formand for COP30, valgte at afholde denne internationale begivenhed i Belém, der en by i det nordlige Brasilien, der ligger ved Amazonflodens munding og på kanten af Amazonas regnskov. Præsident Lula så dette som en mulighed for at fremhæve Amazona-området betydning og sætte dets udfordringer i centrum for diskussionerne. De 60.000 officielle delegerede fik selskab af næsten 45.000 andre, der, selvom de ikke havde adgang til den blå zone, hvor de officielle diskussioner fandt sted, deltog i "Folkets Topmøde" og andre parallelle begivenheder. Dette var en del af præsident Lulas ønske om at gøre COP30 til "Folkets COP".

Faktisk var tilstedeværelsen af "Bevægelsen for de Jordløse" og mange grupper af oprindelige folk bemærkelsesværdig. Folk kom fra hele verden - fra alle fem kontinenter - for at hæve deres stemmer på "Folkets Topmøde" og COP30. Sankt Joseph Søstrene af Chambéry var repræsenteret af en delegation på 13 medlemmer, både lægfolk og søstre, fra Brasilien, Canada og USA.

Vi deltog i "Folkets Topmøde", hvor vi blandt andet var med i sessioner om retfærdig omstilling og kvinders rolle, vi engagerede os i et økumenisk fællesskab i arrangementer sponsoreret af Tapiri og deltog i andre arrangementer sponsoreret af kirken og kirkelige organisationer. Et stærkt øjeblik var den offentlige march lørdag morgen, hvor vi sammen med mere end 70.000 mennesker gik gennem byen og løftede vores røst for at beskytte miljøet, fjerne fossile brændstoffer, lytte til de oprindelige folks råb og beskytte menneskerettighedsforkæmpere, hvis liv ofte er truet.

Mange var skuffede over resultatet af COP30 herunder det faktum, at udtrykket "fossile brændstoffer" blev fjernet fra slutdokumentet. Det skete delvist på grund af fremmødte foretalere (både

Sr. Genevieve (canadisk), sr. Joilma, sr. Arzila, sr. Regina Celia, sr. Simone og sr. Barbara forbereder sig til marchen i Belém

lande og virksomheder) for olie. Det faktum, at USA ikke sendte en delegation til mødet, var mere positivt end negativt, da USA ofte blokerer enhver fremgang ved at støtte store virksomheder og andre interesser, der ikke bekymrer sig om miljøet og menneskerettighederne.

Blandt de særligt positive aspekter af COP30 var den stærke synlige fremmøde af mange grupper af oprindelige folk fra Brasilien og andre lande. I den grønne zone var de oprindelige folk overalt, hvor de fremviste deres kultur og gav udtryk for deres bekymringer. Selvom 360 oprindelige folk havde fået adgang til den blå zone og kunne deltage i drøftelserne med beslutningstagerne, havde de ikke nogen stemme i de officielle forhandlinger. Alligevel var deres tilstedeværelse vigtig. Et af de bemærkelsesværdige positive resultater var, at Brasilien ved afslutningen af COP30 officielt anerkendte 15 oprindelige folks territorier. Deres stærke tilstedeværelse havde utvivlsomt indflydelse på denne anerkendelse.

Set fra en person, der befandt sig i periferien af de officielle møder, var det meget tydeligt, at folket har magt til at påvirke og skabe forandring nedefra. Hvis de internationale organisationer og nationale regeringer ikke kan finde en vej frem til at tackle klimaforandringer, ødelæggelse af miljøet og biodiversitet, kan almindelige mennesker, der arbejder sammen, have indflydelse. Det var en af de vigtige påmindelser fra COP30.

SANKT JOSEPH SØSTRE VED COP30: SAMMEN OM AT FORSVARE LIVET OG VORES FÆLLES HJEM

Sr. Eliana Aparecida dos Santos, CSJ

Brasilien

Fra 11. til 21. november 2025 var Belém vært for COP30, der samlede ledere, sociale bevægelser og organisationer fra hele verden for at løse den presserende klimakrise. Klimaforandringerne forårsager allerede ekstrem tørke, oversvømmelser og hedebølger, der rammer sårbare befolkningsgrupper på ulige vis – såsom oprindelige folk, traditionelle samfund og beboere i byernes udkant – blandt mange andre ekstreme klimabegivenheder. Ved denne globale begivenhed var kongregationen af Sankt Joseph Søstre af Chambéry til stede med en gruppe søstre, lægfolk fra Latinamerika og Caribien, medvandrere fra Sankt Joseph Søstre af Canada, søstre fra Institut Sankt Joseph (Italien), Sankt Joseph Søstre af Rochester, medlemmer af kommisionen for retfærdighed, fred og bevarelse af skaberværket, Provinsrådet og sr. Barbara Bozak, repræsentant for Sankt Joseph-kongregationerne ved FN.

Gruppen deltog aktivt i "Folkets Topmøde", der var en begivenhed, som fandt sted parallelt med COP30, og var organiseret af mere end 1.000 sociale- og græsrodsbevægelser fra hele verden. Topmødet var et autonomt og inkluderende rum til at debattere reelle løsninger på klimakrisen baseret på erfaringerne fra dem, der lever direkte med konsekvenserne af oversvømmelser, tørke, skovrydning og territoriale krænkelser. Begivenheden fandt sted fra 12. til 16. november på Det Føderale Universitet i Pará og samlede tusindvis af mennesker i en atmosfære af intens udveksling af viden og modstand. Selvom universitetet stillede store lokaler til rådighed, stod organisationen over for udfordringer i forbindelse med uddeling af mad og vand samt fordeling af lokaler. Alligevel gjorde den kollektive energi og kulturelle

Sr. Eliana, sr. Arzila, sr. Simone, sr. Regina Celia, sr. Joana, sr. Joilma og sr. Aline ved "Folkets Topmøde"

mangfoldighed forsamlingen til en vigtig milepæl i den globale mobilisering. Sankt Joseph Søstrene deltog i refleksioner om blandt andet kvinders rettigheder, oprindelige folk, Amazonas befolkningsgrupper, bæredygtig energi og en retfærdig energiomstilling, hvilket styrkede kongregationens engagement i klimaretfærdighed og omsorg for vores fælles hjem.

Ved afslutningen af topmødet blev deklarationen fra "Folkets Topmøde" offentliggjort og præsenteret for COP30-repræsentanter. Dette dokument, som er resultatet af kollektive bidrag fra bevægelser og organisationer over hele verden, fordømmer økonomiske modeller, der prioriterer profit frem for liv, fremhæver den kritiske situation for de folk, der er mest berørt af krisen, og slår til lyd for folkelig deltagelse, beskyttelse af territorier, fødevaretilgængelighed, en retfærdig energiomstilling og ansvarlighed for store virksomheder og forurenende lande. Det bekræfter også, at kun enhed og organisering af befolkningerne vil gøre det muligt at tackle de grundlæggende årsager til klimakrisen og opbygge en bæredygtig fremtid.

I løbet af de resterende dage af COP30 fulgte gruppen af søstre og lægfolk begivenhederne og diskussionerne i den grønne zone, der var et område, som var åbent for offentligheden.

HÅNDBOG I ØKONOMISKE PROCEDURE: EN FORPLIGTELSE I EN MISSIONSDREVET ORGANISATION

Sr. Laveena D'Souza, CSJ

IFC

Ordenslivet er ikke kun et åndeligt kald – der medfølger også et økonomisk ansvar. Alle kongregationer uanset geografisk kontekst, anerkender den afgørende rolle, som både menneskelige og materielle ressourcer spiller for at opretholde deres mission. Effektiv forvaltning af disse ressourcer afspejler en kongregations dedikation til sin mission, sit fællesskab og kirken.

Med dette in mente har Den Internationale Finanskommission i vores kongregation brugt de sidste to år på at udvikle en omfattende refleksion over økonomisk forvaltning. Under ledelse af sr. Mariaelena (tidligere generaløkonom) og sr. Maria Cristina (medlem af Generalrådet og kontaktperson i finansielle anliggender) har kommissionen – bestående af sr. Barbara Mullen (USA), sr. Apolonia og sr. Neuza (Brasilien), sr. Marianne (Danmark), sr. Shilpa og sr. Snehal (Indien) – udarbejdet Håndbog i økonomisk procedure. Denne manual fungerer som en opfordring til ansvarlig og missionsorienteret forvaltning af verdslige goder. Håndbogen er opdelt i tre hovedafsnit: Del I handler om administration af verdslige goder, del II fokuserer på personale og strukturer indenfor økonomisk administration, og del III belyser forvaltning af arv i overensstemmelse med kanonisk ret.

Den første del beskriver, hvordan kongregationen forvalter sine ressourcer i overensstemmelse med sin mission og karisme. Den lægger vægt på skelneevne, strategisk planlægning og bæredygtighed i tjenesterne, så de forbliver tro mod evangeliet og kongregationens karisme. Den understreger også vigtigheden af intern kontrol, samarbejde med kvalificerede eksterne fagfolk og økonomisk uddannelse for alle medlemmer, hvilket fremmer fælles ansvar i hele kongregationen. Anden del beskriver i detaljer de

roller og ansvarsområder, som enkeltpersoner og organisatoriske strukturer har i forbindelse med økonomisk administration på forskellige niveauer. Den tredje del omhandler forvaltningen af formuen og sikrer, at alle praksisser er i overensstemmelse med kanoniske normer og kongregationens værdier. Håndbogen bekræfter, at økonomiske beslutninger aldrig er neutrale. De kan enten fremme relationer baseret på retfærdighed og solidaritet eller bidrage til udstødelse og ligegyldighed. En tilgang til økonomi med fokus på mennesket er afgørende – en tilgang, der respekterer hver søsters værdighed, især de sårbare og ældre, og prioriterer tjenester frem for ren effektivitet.

Håndbogen understreger, at det økonomiske ansvar ikke er begrænset til økonomer eller ledere og deres rådgivere. Alle opfordres til at sætte sig ind i de økonomiske og finansielle aspekter af kongregationens liv. Uddannelse - især for yngre søstre - fremmer "økonomiens menneskelige ansigt" ved at tilskynde til enkelhed, taknemmelighed, omsorg for de fattige og omsorg for skabelsen, som Pave Frans understreger i Laudato Si'.

I sidste ende betragter kongregationen sit økonomiske liv som en del af sin mission. Som Pave Frans minder os om, bidrager vi til at opbygge en mere retfærdig og håbefuld verden, når vi passer på de goder, der er betroet os, og derefter deler dem, så ingen efterlades i nød.

Nye Helgener

Sr. Joan Francis Mooney	91	USA	06.11.2025
Sr. Maria Benigna	89	Brasilien	15.11.2025
Sr. Ida Amelia Comin	97	Brasilien	07.12.2025

STEMMER FRA AMAZONAS VED "FOLKETS TOPMØDE": EN TRANSFORMERENDE OPLEVELSE

Sr. Joana Mendes, ISJ

Sankt Joseph Søster af Rochester, Brasilien

For nylig havde jeg det privilegium at deltage i "Folkets Topmøde" ved COP30, der var et arrangement ved siden af selve COP30 i Belém do Pará. Det var et vigtigt sted for modstand og forslag. Det var en virkelig berigende og inspirerende oplevelse og en kraftig påmindelse om, at der ikke kan findes reelle løsninger på klimakrisen uden deltagelse af oprindelige folk og folk, der bor ved floden eller dens bredder og er i frontlinjen, når det gælder klimakrisens konsekvenser. Hele skabelsen lider under de direkte konsekvenser, men de hårdest ramte er befolkningerne i Amazonas-samfundene, især dem, der er afhængige af udvinding af råstoffer for at kunne leve.

Under arrangementet deltog jeg i flere aktiviteter med fokus på energiomstillingen og dens direkte indvirkning på territorier og livsformer med særlig vægt på oprindelige folk og samfund ved floden. Diskussionerne fremhævede det presserende behov for en retfærdig omstilling – en omstilling, der respekterer territoriale rettigheder og inkluderer disse folks forfædres visdom i stedet for at påtvinge "falske løsninger", der ofte skaber yderligere konflikter og mere ulighed.

Et rum for dyb refleksion var det økumeniske og interreligiøse Tapiri, hvor de diskuterede temaer, der stemte klart overens med det koncept for omsorg for vores fælles hjem, som Pave Frans så kraftigt har fremhævet. Der var vi vidne til, at spiritualitet og tro sluttede sig til kampen for klimaretfærdighed og demokrati, hvilket understreger, at klimakrisen frem for alt er en etisk og åndelig krise, der kræver en radikal ændring i tankegang og handling. Selvom diskussionerne var rige, følte jeg, at os fra religiøse cirkler spredte vores aktiviteter for meget i emner langt fra det område, der var organiseret af "Folkets Topmøde". Måske ville vores kamp være blevet styrket af større enhed. Jeg føler ofte, at vi kun taler indbyrdes.

Diskussionerne på topmødet gav også stor synlighed til agroøkologiske initiativer som reelle og bæredygtige veje til fødevareproduktion og miljøbevarelse. Disse praksisser viser, at det er muligt at forene produktion med regenerering af økosystemer og bæredygtighed ved, at man værdsætter småbønders og oprindelige folks

Sr. Nilva, sr. Regina Celia, sr. Joana, sr. Eliana, sr. Simone, sr. Arzila, sr. Joilma med 2 indfødte i Tapiri

viden.

Det var en stor ære for mig at deltage som Sankt Joseph Søster af Rochester sammen med otte andre søstre og lægfolk fra Sankt Joseph-familien.

Højdepunktet i Belém kom den 16. november under en afsluttende politisk ceremoni, hvor jeg havde lejlighed til at deltage i overrækkelsen af to vigtige dokumenter – det endelige dokument fra "Folkets Topmøde" og brevet fra »Børn og unge fra Børnetopmødet« – til den brasilianske regering og repræsentanter for COP 30-delegationen. Disse dokumenter sammenfatter de kollektive krav og forslag fra sociale bevægelser, der opfordrer til folkelig og suveræn deltagelse i beslutninger vedrørende klimaet.

Folketopmødet viste endnu en gang, at det ikke er muligt at tackle klimakrisen uden at tackle uligheden. Jeg forlader Belém med visheden om, at enheden mellem sociale bevægelser, kirker og oprindelige folk – i forsvaret af afgrænsningen af oprindelige folks landområder, bevarelsen af vores "fælles hjem" og respekten for territorier – er nøglen til at opbygge en bæredygtig og retfærdig fremtid. Vi må fortsætte med at kæmpe og styrke vores kamp.

HVILKE HÅB OG UDFORDRINGER TOG SANKT JOSEPH SØSTRENE MED SIG FRA COP30?

Sr. Eliana Aparecida dos Santos, CSJ

Brasilien

Sankt Joseph Søstrenes deltagelse i COP30 var præget af stærke oplevelser af håb, engagement og dyb lytning til befolkningsgrupper fra Amazonas og fra forskellige dele af verden.

For sr. Eliana Aparecida dos Santos (Chambéry) betød deltagelsen i arrangementet at opleve skønheden i den menneskelige og kulturelle mangfoldighed forenet af omsorg for livet og skoven.

Hun understreger, at vi er en del af naturen – jorden, vandet og miljøet – og at alt hænger sammen, hvilket understreger vigtigheden af at beskytte det, vi selv er.

Sr. Joilma Jesus de Matos (Chambéry – JPIC) fremhæver styrken i folks, bevægelsers og pastorale gruppers kamp og krav og bekræfter, at Sankt Joseph Søstrenes mål er at fremme retfærdighed, fred og bevarelse af skaberværket, opbygge enhed i mangfoldighed og opmuntre til omsorg for vores fælles hjem sammen med lægfolk og omgivende samfund.

Sr. Simone Xavier (Institut Sankt Joseph), der bor i en region præget af udnyttelse af tømmer- og guldressourcer, siger, at hendes virkelighed genfindes på COP, hvor hun var vidne til unge menneskers og kvinders lederskab. Hun kritiserer den mur, der adskiller de oprindelige folk fra de globale ledere, og oplever et COP30 fuld af håb, men også af smerte og uretfærdighed.

Sr. Joana Mendes (Rochester) mindes berørt marchen og afleveringen af de endelige dokumenter til repræsentaterne for regeringen - især på grund af børn og unges deltagelse.

Sr. Regina Célia List (Chambéry) understreger, at det er afgørende at lytte til de oprindelige folk, da det er dem, der står over for udfordringerne i Amazonas-samfundene. Hun minder os om, at disse befolkningers overlevelse afhænger af floder, skove og al biodiversitet, og at deres levemåde er styret af en dyb respekt for naturen.

CSJ-delegationen i Belém: sr. Genevieve (canadisk), sr. Arzila, sr. Sasquia (canadisk), sr. Nilva, sr. Barbara, sr. Regina Celia, sr. Joaa, sr. Joilma, sr. Simone og sr. Eliana

Sr. Nilva Dal Bello (Chambéry – CSJ Latinamerikansk Netværk) glæder sig over, at så mange mennesker, der er engagerede i at passe på skaberværket, er samlet, og betragter dette som et historisk øjeblik, der kan inspirere kommende generationer. For hende styrker Sankt Joseph Søstrenes deltagelse missionen om at beskytte livet og vores fælles hjem.

Sr. Aline Tessaro (Chambéry) understregede, at det var en inspirerende oplevelse for os Sankt Joseph Søstre at være vidne til kvinders lederskab i kampen for klimaretfærdighed. Ministrenes og lederes taler understregede kvinders ledende rolle i samfundet og kulturen. Udtrykket "kvinder støtter kvinder" prægede denne forsamling dybt.

Sr. Barbara Bozak (Chambéry – FN) fremhæver vigtigheden af at lytte direkte til de samfund, der er berørt af klimakrisen, så deres stemmer kan bringes ind i de globale beslutningsfora.

Endelig nævner sr. Ana Amélia Miranda (Chambéry) ansvaret for at beskytte naturressourcerne, især drikkevandet, som hendes samfund i Marituba deler med nabofamilierne, og slår til lyd for offentlige politikker, der sikrer bevarelsen af naturen og de goder, der er essentielle for livet.

Alle disse stemmer afspejler et dybt engagement i social og klimamæssig retfærdighed, forsvaret af Amazonas befolkninger, beskyttelsen af planeten og skabelsen af en bæredygtig, retfærdig og integreret fremtid for alle former for liv.

EN WORKSHOP OM BLOMSTERKUNST: FRØ AF FRED OG HÅB

Sr. Jona Chinnappan, CSJ

Frankrig

Fra 5. til 13. september 2025 havde Sankt Joseph Søstrene af Chambéry i Provinsen Frankrig/Belgien glæden af at byde velkommen i Bois Joli til en workshop om blomsterkunst med temaet "Frø af fred og håb". Temaet blev valgt for at afspejle den 10. Verdens Bededag for Skaberværket. Denne workshop, der blev arrangeret i Skabelsestiden, samlede tretten deltagere fra forskellige dele af Europa for at være sammen om at skabe, kontemplation og fællesskab.

Fællesskabet om blomsterkunsten, der har eksisteret i 30 år, rejser hvert år til forskellige regioner i Frankrig. Dens medlemmer skaber kompositioner inspireret af skønheden det sted, der byder dem velkommen. Det ti dage lange kursus veksler mellem tre dage med kreering af blomsterarrangementer og flere dage med udforskning af steder i regionen, hvilket giver mulighed for kunstnerisk, menneskelig og åndelig fordybelse.

I løbet af september måned oplevede kommuniteterne i Provinsen flere åndelige og fællesskabsorienterede begivenheder med temaet

I haven i Bellecombette med blomsterkreationerne

skaberværket. Den første uge var dedikeret til at læse og meditere i fællesskab over Pave Leo XIV's budskab til Verdens Bededag for Skaberværket. I løbet af den anden uge fejrede vi en bøn i haven, som omfattede plantning af et lille træ, der var blevet skænket af de unge i sognet i anledningen af, at elleve søstre aflagde evige løfter den 15. juni 2025. Denne symbolske handling var et udtryk for det liv, der vokser i Sankt Josephs familie blandt de yngre generationer. I løbet af den tredje uge samarbejdede søstrene og deltagerne i workshoppen i Bois Joli om at skabe buketter inspireret af naturen og freden – ægte bønner i blomster – og derefter udstille 150 buketter omkring huset i Bellecombette og Bois Joli. I den fjerde uge læste vi budskabet fra Den Katolske Bispekonference i Europa, og derefter fulgte en tid til refleksion og udveksling i kommuniteterne.

For at afslutte måneden forberedte vi en messe sammen med beboerne på Clos Saint Joseph - et plejehjem - hvor der var udveksling mellem generationer, minder og en følelse af forundring.

Denne blomsterkunst-workshop forskønnede ikke kun lokalerne, men hjalp også deltagerne med at styrke båndene til søstrene i kommunitetet, da de besøgte mindestuen, og med at uddybe forbindelserne mellem tro, kunst og integreret økologi. Ved at kombinere kreative aktiviteter og kontemplation og dele ugens oplevelser genopdagede deltagerne, at det at passe på skaberværket er lig med at passe på hinanden. De frø af fred og håb, der blev sået i løbet af disse dage, vil uden tvivl fortsætte med at blomstre i hjerterne og kommuniteterne som en opfordring til at leve i enkelhed, taknemmelighed og fællesskab.

Sammen med Sankt Ignatius søgte vi at finde Gud i alle ting og i alle livets omstændigheder.

VORES PILGRIMSREJSE I FRANKRIG – EN INDRE REJSE

Sr. Selina (Pachmarhi) & sr. Veena (Tanmaya)

Indien

Når vi sidder og reflekterer over de dage, vi tilbragte i Frankrig i vores kongregations vugge, ved vi, at dette var en enestående begivenhed i vores liv. Det var virkelig en oplevelse af at komme hjem, hvor vi levede vores spiritualitet, karismen om enhed og interkulturalitet. Nogle af os blev dybt rørt af vores pionersøstre, hvis liv var enkelt, og som gik fremad med utrættelig beslutsomhed og urokkelig mod. Vi var så glade for at gå i gaderne i Le Puy, som vores grundlægger p. Médaille og vores pionersøstre havde gået i. Denne oplevelse gav os velsignelser, styrke og mod til at gå fremad med mod.

I Chambéry oplevede vi vores søstres kærlighed og omsorg. Deres strålende glæde, imødekommenhed og følgeskab var en kilde

til enhed for alle dem, de mødte. Vi rejste alle med taknemmelighed for denne pilgrimsrejse, den var en vidunderlig, mindeværdig og livgivende oplevelse for hver enkelt af os.

– *Sr. Selina*

Da jeg reflekterede over vores grundlæggers missionariske iver, sensitivitet og imødekommenhed under vores pilgrimsrejse til Frankrig, blev jeg dybt inspireret af kaldet til en transformerende væren, ligesom frøet, der skaber liv i enhed, som er spredt over fem kontinenter.

Midt i politisk uro og krige opstod vores kongregation på grund af p. Médaille's sensitive og medfølende hjerte. Han lyttede til råbene fra ofrene for fattigdom og den fysiske og mentale lidelse, som krigen forårsagede. Mange gange blev "det lille foretagende" slået tilbage af Den Franske Revolution og loven om sekularisme. Alligevel stod vores kongregation fast i disse voldsomme storme. Karismens flamme af næstekærlighed, selvom den var såret, fandt ny styrke i det lemlæstede træ. Nye kommuniteter blev organiseret, og hundredvis af søstre forlod Frankrig, sejlede i måneder over havene med drømmen, missionen og karismen fra "det lille foretagende". De iværksatte nye former for indsatser og tjeneste, styrkede missioner i andre europæiske lande, Brasilien, USA, Indien, Afrika og videre.

Fejringen af 375-året ledet af ærkebiskoppen af Frankrig Thibault Verny sammen med præster, samarbejdspartnere, lægfolk og søstre fra andre kongregationer, var en fantastisk og berigende oplevelse. Samhørigheden og den måde, vi rørte mennesker med vores samvær, gjorde det virkelig mindeværdigt. Provinsen Frankrig forstærkede denne højtidelige begivenhed på en utrolig og meningsfuld måde. Det er virkelig en oplevelse, vi kan tænke over resten af vores liv.

Mit hellige besøg i Frankrig rørte mig dybt, det er en historie om stor kærlighed. Mit ophold i Frankrig gav mig fornyet energi og mod til at leve fuldt ud for kongregationen og for vores kære næste. Den Franske Provins fortsætter trods sine udfordringer med at holde flammen brændende gennem et transformerende og aktivt tilstedeværelse. Ligesom frøet, der skaber liv i enhed, lever de som én familie.

- *Sr. Veena*

Besøg i Moder Saint Fontbonnes værelser i Lyon

70 ÅR STÆRK OG EN GOD GERNING: SANKT JOSEPH-SKOLENS FØRSTE BLODDONATIONSKAMPAGNE

Sr. Nidhi Perumpilly, CSJ

Tanmaya/Indien

På vej mod sit 70 års jubilæum tilføjede Sankt Joseph-skolen i Ratlam i det centrale Indien den 26. november endnu et meningsfuldt kapitel til sine et år lange fejring ved at arrangere sin første bloddonationskampagne nogensinde. Som en af de løbende aktiviteter, der markerer 70-års milepælen, var initiativet – organiseret i samarbejde med Dr. Lakshminarayan Pandey medicinske fakultet – et af højdepunkterne i jubilæumsåret og afspejlede skolens vedvarende engagement i medfølelse, tjeneste og fællesskab.

Kampagnen blev overvåget af dekan Dr. Anita Mutha sammen med Dr. Prathishta Patidar og Dr. Ritesh Gurjar, der er leder af blodbanken. Socialarbejder Govind Kakani blev anerkendt for sin rolle i at sætte gang i projektet, mens lærerne koordinerede forberedelserne under vejledning af Deepti Sharma og Purnima Gupta.

Sr. Nidhi (nr. 2 fra venstre) og andre ved bloddonorklinikken

Skolens auditorium blev omdannet til et livligt donationscenter med registreringsskranker, medicinske undersøgelsesområder og hvilezoner. Atmosfæren var præget af fremmødet af søstre, lærere, forældre, tidligere elever og borgere fra hele Ratlam, som alle bidrog med en generøs ånd og sammenhold.

I alt 115 personer - herunder søstre, lærere og forældre -

Medicinsk personale samlet omkring en bloddonor

meldte sig, hvilket resulterede i en indsamling af 115 enheder blod. Donorerne modtog en 500 ml stålflaske som tak, mens det besøgende medicinske team roste den professionelle organisering og de høje hygiejnestandarder.

En bloddonor beskrev sin oplevelse med disse ord: "Efter at have doneret blod følte jeg, at jeg var blevet en kilde til håb for en person, jeg ikke kendte. Denne oplevelse er virkelig speciel".

Sr. Flora udtrykte lignende følelser: "Jeg var taknemmelig for, at denne ædle handling kunne hjælpe med at redde en persons liv. Det fyldte mig med dyb glæde og lykke at vide, at jeg kunne være en del af en persons liv på en så meningsfuld måde".

For mange førstegangsdonorer var oplevelsen transformerende. En kvinde indrømmede, at hun var nervøs i starten, men beskrev sig senere som "den mest heldige person", fordi hun havde deltaget i den gode sag. Andre fangede øjeblikket med humor og stolthed. En af forældrene fortalte: "Jeg har lige doneret blod – min arm er lidt øm, men jeg føler mig som en superhelt! Stor tak til personalet for at gøre det smertefrit".

Skolens rektor - sr. Nidhi - udtrykte sin dybtfølte taknemmelighed over for det medicinske team, de frivillige og fællesskabet på skolen og understregede, at sådanne initiativer vil inspirere fremtidige generationer til at handle ansvarligt og omsorgsfuldt. Bloddonationskampagnen berigede ikke kun skolens 70 års jubilæumsfejring, men bar også et universelt budskab: Meningsfuld forandring begynder, når mennesker vælger at vise omsorg.

Redaktør

Sr. Barbara Bozak
Sr. Eliana Aparecida dos Santos
Sr. Leni Menegat

Grafisk Design

Sr. Laveena D'Souza

Oversættelse

Anette Jensen
Sr. Cristina Gavazzi
Sr. Margherita Corsino
Sr. Maria Elisabete Reis
Sr. Marie-Josephe Chorot
Sr. Preeti Hulas
Sr. Ivani Maria Gandini

Distribution

Monica Bianchini
www.csjchambery.org

E - mail

icc@csjchambery.org